לאה אשל

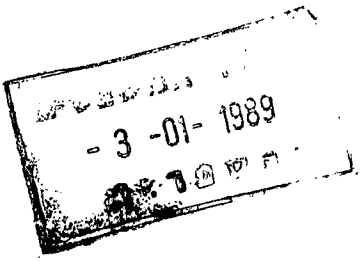

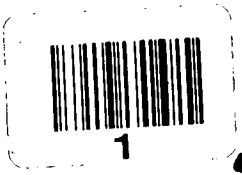

רשומות

קובץ התקנות

ד׳ בטבת התשמ״ט 5153 12 בדצמבר 1988

עמוד

תקנות התעבורה (תיקון מס׳ 18), התשמ״ט–1988 250

צו יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה) (אגרות לפי תקנות התעבורה), התשמ״ט–1988 255

תקנות התעבורה (תיקון מס׳ 19), התשמ״ט–1988 255

תקנות הנמלים (אגרות שירותי ספנות) (תיקון מס׳ 2), התשמ״ט–1988 256

תקנות הספנות (ימאים) (משיטי כלי שיט קטנים) (תיקון מס׳ 3), התשמ״ט–1988 256

תקנות הספנות (כלי שיט) (בניה ומדידה של כלי שיט ומשכנתאות עליהם) (תיקון מס׳ 2), התשמ״ט–1988 257

תקנות הספנות (כלי שיט) (מדידת תפוסתם של כלי שיט) (תיקון מס׳ 2), התשמ״ט–1988 258

תקנות הספנות (ימאים) (תיקון מס׳ 2), התשמ״ט–1988 259

תקנות הספנות (כלי שיט) (רישום וסימון) (תיקון מס׳ 2), התשמ״ט–1988 259

תקנות הנמלים (יומן רשמי לכלי שיט) (תיקון מס׳ 2), התשמ״ט–1988 260

תקנות הנמלים (בטיחות השיט) (תיקון מס׳ 5), התשמ״ט–1988 261

צו יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה) (אגרות מינהל הספנות והנמלים), התשמ״ט–1988 264

תקנות רשות שדות התעופה (אגרות), התשמ״ט–1988 265

הודעת מס רכוש (חפצים ביתיים), התשמ״ט–1988 271

תקנות התעבורה (תיקון מס' 18), התשמ"ט–1988

בתוקף סמכותי לפי סעיף 70 לפקודת התעבורה[1], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת התוספת הראשונה

1. במקום התוספת הראשונה לתקנות התעבורה, התשכ"א–1961[2], יבוא:

"תוספת

חלק א'

אגרות בעד רשיונות נהיגה, בחינות נהיגה ובעד בדיקה רפואית לנהג

	טור א' האגרה	טור ב' הסכום בשקלים חדשים
1.	בעד בחינה ראשונה לפי תקנה 204, בעת הגשת הבקשה לבחינה ובעת קביעת מועד נוסף כאמור בתקנה 210	30
2.	בעד כל בחינה נוספת על הבחינה	30
3.	בעד רשיון נהיגה או בעד חידושו לתקופה של שנתיים	30
4.	בעד רשיון נהיגה לתקופה של שנה	15
5.	בעד כפל רשיון כאמור בסעיפים 3 ו־4	7
6.	בדיקה רפואית לנהג, למבקש רשיון נהיגה או תעודה:	
	(1) בעד בדיקה רפואית של מבקש רשיון נהיגה או בעל רשיון נהיגה לפי סימן ג' בפרק השני לחלק ג'	100
	(2) בעד בדיקה חוזרת	50
	(3) בעד ערר לועדת ערר	150
	(4) בעד בדיקה לבקשה לרשיון נהיגה לרכב ציבורי	150
7.	בעד מתן רשיון נהיגה בינלאומי ותעודה לפי תקנה 566:	
	(1) בעד רשיון נהיגה בינלאומי לסוג רכב אחד או יותר	7
	(2) בעד תעודה או אישור	7

חלק ב'

אגרות בעד רשיונות לבתי ספר לנהיגה או בעד רשיונות להוראה והדרכה של נהיגה

	טור א' האגרה	טור ב' הסכום בשקלים חדשים
1.	(א) בעד רשיון לבית ספר לנהיגה או בעד חידושו כשתקפו עד שנה, כשלרשותו של בית הספר עומד לצרכי הוראה רכב אחד בלבד	90
	(ב) בעד רשיון לבית ספר לנהיגה או בעד חידושו כשתקפו עד שנה, כשלרשותו של בית הספר עומד לצרכי הוראה יותר מרכב אחד	180

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח התשמ"ו, עמ' 56.
[2] ק"ת התשכ"א, עמ' 1425; התש"ל, עמ' 699; התשמ"ד, עמ' 2086; התשמ"ה, עמ' 723.

	טור א' האגרה	טור ב' הסכום בשקלים חדשים
2.	(א) בעד רשיון להוראת נהיגה או בעד היתר להוראה עיונית או בעד היתר לניהול מקצועי או בעד חידושם כשתקפם עד שנה	30
	(ב) בעד בחינה לקבלת רשיון להוראת נהיגה	30
	(ג) בעד בחינה לקבלת היתר לניהול מקצועי	30
	(ד) בעד כל בחינה נוספת כאמור בתקנה 253	15
3.	בעד כפל רשיון או היתר לפי חלק זה	7

חלק ג'

אגרות בעד רשיונות ושינוי רישום הבעלות לכלי רכב ובעד בדיקתם

1. האגרה בעד שינוי רישום הבעלות ברכב היא:

	טור א' האגרה	טור ב' הסכום בשקלים חדשים
	(א) אופניים עם מנוע עזר, קטנוע, אופנוע, לרבות תלת־אופנוע ואופנוע עם רכב צדי	15
	(ב) רכב מכל סוג המופעל במנוע בנזין וטרקטור המופעל במנוע דיזל ולמעט רכב המפורט בסעיף קטן (א)	45
	(ג) רכב מכל סוג המופעל במנוע שאיננו בנזין למעט טרקטור	75

2. האגרה בעד רכב נוסעים פרטי ורכב פרטי דו שימושי שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל, לרבות רכב פרטי דו־שימושי ולמעט אופנוע ואוטובוס פרטי, או בעד חידוש הרשיון תהיה:

סכום האגרה בשקלים חדשים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה

כשתפוסת גלילי המנוע בסמ"ק	ששנת ייצורו עד 3 שנים	ששנת ייצורו מ־4 עד 8 שנים	ששנת ייצורו מ־9 שנים ומעלה
עד 1000	195	175	155
מ־1001 עד 1750	280	250	245
מ־1751 עד 3000	535	490	430
מ־3001 ומעלה	650	595	500

3. אגרה בעד רשיון לרכב פרטי, למעט אופנוע ואוטובוס, המופעל על ידי מנוע דיזל או אגרה בעד חידוש הרשיון לתקופה של שנה אחת תהיה בסכום של 600 שקלים חדשים.

4. אופנוע, לרבות אופניים עם מנוע עזר, תלת אופנוע, אופנוע עם רכב צדי:

כשתפוסת גלילי המנוע בסמ"ק	סכום האגרה בשקלים חדשים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה
עד 50	10
מ־51 עד 150	35
מ־151 ומעלה	65

5. רכב מסחרי לרבות רכב עבודה, אמבולנס, רכב לכיבוי שריפות ורכב חילוץ:

(א) אגרה בעד רשיון רכב מסחרי המופעל על ידי מנוע בנזין או בעד חידוש הרשיון תהיה בסכומים אלה:

כשמשקלו הכולל המותר בק"ג	ששנת ייצורו עד 3 שנים	ששנת ייצורו מ־4 שנים עד 8 שנים	ששנת ייצורו מ־9 שנים ומעלה
עד 4000	95	90	85
מ־4001 ומעלה	85	70	65

(ב) אגרה בעד רשיון לרכב מסחרי המופעל על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש הרשיון תהיה בסכומים אלה:

סכום האגרה בשקלים חדשים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה

כשמשקלו הכולל המותר בק"ג	ששנת ייצורו עד 3 שנים	ששנת ייצורו מ־4 שנים עד 8 שנים	ששנת ייצורו מ־9 שנים ומעלה
עד 16,000	430	420	400
מ־16,001 עד 20,000	535	515	515
מ־20,001 ומעלה	720	720	720

סכום האגרה בשקלים חדשים כשהרשיון ניתן לתקופה של ששה חודשים

כשמשקלו הכולל המותר בק"ג	ששנת ייצורו עד 3 שנים	ששנת ייצורו מ־4 שנים עד 8 שנים	ששנת ייצורו מ־9 שנים ומעלה
עד 16,000	215	205	195
מ־16,001 עד 20,000	260	260	250
מ־20,001	360	360	360

6. אגרה בעד רשיון לאוטובוס או בעד חידוש רשיון כאשר הרשיון ניתן לתקופה של שנה:

טור א' האגרה	טור ב' הסכום בשקלים חדשים
כשהאוטובוס מופעל –	
על ידי מנוע שאינו מנוע דיזל	120
על ידי מנוע דיזל	220

7. מונית ורכב פרטי להסעת סיור שניתן לגביו רשיון בהתאם לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסעת סיור, הסעה מיוחדת והשכרת רכב), התשמ"ה–1985[3]:

(א) אגרה בעד רשיון למונית שאינה מופעלת על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש הרשיון תהיה בסכומים אלה:

טור א' האגרה כשמספר מקומות הישיבה לנוסעים מלבד הנהג	טור ב' הסכום בשקלים חדשים כאשר הרשיון ניתן לתקופה של שנה
עד 4	30
5 ומעלה	40

[3] ק"ת התשמ"ה, עמ' 1164.

(ב) אגרה בעד רשיון למונית המופעלת על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש הרשיון תהיה:

טור א' האגרה כשמספר מקומות הישיבה לנוסעים מלבד הנהג	טור ב' הסכום בשקלים חדשים כאשר הרשיון ניתן לתקופה של שנה
עד 4	135
5 ומעלה	225

8. אגרה בעד רשיון לטרקטור או בעד חידוש הרשיון תהיה:

טור א' האגרה	טור ב' הסכום בשקלים חדשים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה
כשהטרקטור מופעל –	
על ידי מנוע בנזין	50
על ידי מנוע דיזל או אחר	145

9. אגרה בעד רשיון לגרור המיועד לשמש להובלת טובין או בעד חידוש רשיון תהיה:

טור א' כשמשקלו הכולל המותר בק"ג	טור ב' הסכום בשקלים חדשים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה
עד 4000	15
מ־4001 עד 8000	35
מ־8001 ומעלה	80

10. אגרה שנתית בעד רשיון נתמך או בעד חידוש הרשיון תהיה בסכום של 80 שקלים חדשים.

11. רכב פרטי ואופנוע של נכה לרבות אופניים עם מנוע עזר:

אגרה שנתית בעד רשיון לרכב פרטי, אופנוע ואופניים עם מנוע עזר הרשום על שם הנכה בלבד או בעד חידוש הרשיון תהיה בסכום של 5 שקלים חדשים.

12. רכב מסחרי, בין מנועי ובין שאינו מנועי, שהותר להסיע בו נוסעים:

(א) ניתן היתר להסיע נוסעים ברכב מסחרי וצויין כי מותר שההסעה תהיה בשכר, תיווסף לאגרת הרשיון תוספת בסכומים אלה:

	בשקלים חדשים
כשההיתר ניתן –	
ל־3 חודשים	30
ל־6 חודשים	50
לשנה	90

(ב) ניתן היתר להסיע נוסעים ברכב מסחרי ולא צויין כי ההסעה תהיה בשכר או צויין שלא תהיה בשכר, תיווסף לאגרת הרשיון תוספת בסכומים אלה:

	בשקלים חדשים
כשההיתר ניתן –	
ל־3 חודשים	15
ל־6 חודשים	25
לשנה	50

13. אגרה שנתית בעד רשיון סחר שניתן לפי סעיף 9 לפקודה (בסעיף זה – רשיון סחר) וכן האגרה בעד חידוש רשיון סחר בסכום של 310 שקלים חדשים.

14. אגרה בעד רשיון רכב מיוחד שניתן לצורך נסיעה חד פעמית לפי תקנה 278 תהיה בסכום של 15 שקלים חדשים.

15. רכב של מוסד לסיוע טכני ושל אגודה לעזרה וצדקה:

על אף האמור בתוספת זו תהיה האגרה השנתית בעד רשיון הרשום על שם –

(1) מוסד לסיוע טכני שהוכר על ידי שר התחבורה והניתן לאחד מכלי רכב המפורטים בתוספת זו – בסכום של 5 שקלים חדשים.

(2) אגודה לעזרה וצדקה של עדה דתית שהוכרה על ידי שר התחבורה והניתן לרכב שאינו משמש אלא להובלת מתים – בסכום של 5 שקלים חדשים.

(3) "איל"ן" – איגוד ישראלי לילדים נפגעים – בסכום של 5 שקלים חדשים.

(4) "אקי"ם" – אגודה לקידום מפגרים – בסכום של 5 שקלים חדשים.

16. כפל רשיונות –

אגרה בעד כפל רשיון רכב, כפל אישור על תוקף רשיון רכב, כפל אישור רישום שינוי בעלות על רכב, או כפל רשיון סחר תהיה בסכומים אלה:

	הסכום בשקלים חדשים
כפל רשיון רכב או כפל אישור	7
כפל רשיון סחר	30

17. אגרה בעד בדיקה נוספת, בין בזמן הבדיקה השנתית ובין שלא בזמן הבדיקה השנתית של רכב שאינו פטור מאגרת רשיון לפי פסקאות (2) ו־(3) לסעיף 17(א) לפקודה, תהיה 15 שקלים חדשים.

18. אגרה בעד היתר לשינוי מבנה רכב הניתן לפי בקשת בעל הרשיון לפי תקנה 380 תהיה בסכום של 50 שקלים חדשים.

19. האגרה בעד רשיון רכב מסוג נ.נ. או חידושו תהיה 5 שקלים חדשים לשנה אם נתקיימו ברכב כל אלה:

(1) הוא נרשם לפי המלצת צה"ל על שם משק ספר ועודנו רשום כאמור;

(2) הותקנו בו מנוע דיזל ומערכת ספגות משוריינות כנגד מיקוש;

(3) הוגבלה תנועתו לנסיעה בדרכי עפר בגבולות שדות משק ספר בלבד.

	טור א' האגרה	טור ב' הסכום בשקלים חדשים
20.	עבור הרכבת מנוע דיזל במונית	900
21.	בדיקת אב טיפוס של רכב כאמור בתקנה 282:	
	של רכב פרטי לרבות רכב פרטי דו־שימושי	50
	של רכב מסחרי או רכב עבודה	60
	של אוטובוס	105

22. אגרה בעד רשיון לאופניים ותלת אופן –

האגרה בעד רשיון לאופניים או לתלת־אופן, לרבות האגרה בעד לוחית מספר שתקבע בחוק

עזר שהתקינה מועצה של עיריה או מועצה מקומית תהיה בסכום שלא יעלה על המפורט להלן:

לאופניים. – 7 שקלים חדשים;
לתלת־אופן – 7 שקלים חדשים.

23. אגרה בעד כניסתו של רכב מסחרי או אוטובוס לישראל ושהותו בה לפי תקנה 577 תהיה לגבי רכב כנקוב להלן בטור א' בסכום הנקוב לצידו בטור ב' בדולרים של ארצות הברית של אמריקה, או בשווי של הסכום בשקלים חדשים לפי השער היציג של הדולר כפי שפרסם בנק ישראל ביום התשלום:

טור א'			טור ב'
ארץ מוצא	סוג הרכב	משקל כולל מותר בק"ג	סכום האגרה בדולרים של ארה"ב
מצרים	אוטובוס ציבורי		פטור
מצרים	רכב מסחרי	מ־10,000 עד 20,000	15
מצרים	רכב מסחרי	מ־20,001 עד 40,000	30
מצרים	רכב מסחרי	מ־40,001 עד 55,000	35"

ו' בכסלו התשמ"ט (15 בנובמבר 1988)

(חמ 83–3)

חיים קורפו
שר התחבורה

צו יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה) (אגרות לפי תקנות התעבורה), התשמ"ט–1988

בתוקף סמכותנו לפי סעיף 7(א) לחוק יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה), התשמ"ו–1985[1], אנו מצווים לאמור:

קביעת אגרות

1. האגרות הנקובות בתקנות התעבורה (תיקון מס' 18), התשמ"ט–1988[2], יהיו כאמור בהן.

ז' בכסלו התשמ"ט (16 בנובמבר 1988)

(חמ 83–3)

משה נסים
שר האוצר

חיים קורפו
שר התחבורה

[1] ס"ח התשמ"ו, עמ' 2.
[2] ק"ת התשכ"א, עמ' 1425; התשמ"ט, עמ' 250.

תקנות התעבורה (תיקון מס' 19), התשמ"ט–1988

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 14ה, 70 ו־71 לפקודת התעבורה[1], אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 1

1. בתקנה 1 לתקנות התעבורה, התשכ"א–1961[2] (להלן – התקנות העיקריות), בהגדרת "קו שירות", במקום "בנסיעה בינאזורית" יבוא "בנסיעת שירות שנקבע ברשיון השירות או בתקנות".

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; התשמ"ה, עמ' 56.
[2] ק"ת התשכ"א, עמ' 1425; התשמ"ז, עמ' 1032.

תיקון חלק ו'

2. בחלק ו' לתקנות העיקריות, בכל מקום, במקום "רשיון למונית" יבוא "רשיון להפעלת מונית".

תיקון תקנה 485

3. בתקנה 485 לתקנות העיקריות, בהגדרת "רשיון", בסופה יבוא: "ורשיון להפעלת מונית".

תיקון תקנה 495

4. בתקנה 495 לתקנות העיקריות, פסקה (8) – בטלה.

תיקון תקנה 497

5. בתקנה 497 לתקנות העיקריות –

(1) במקום תקנת משנה (ב) יבוא:

"(ב) בעל רשיון להפעלת מונית המבקש להעבירו, וכן המבקש היתר כשירות לקבלת רשיון להפעלת מונית מאחר, יגישו לרשות בקשה להעברת הרשיון בטופס שקבעה ושניתן להשיגו במשרדי הרשות."

(2) תקנת משנה (ג) – בטלה.

י"ד בכסלו התשמ"ט (23 בנובמבר 1988)

(חמ 83–3)

חיים קורפו
שר התחבורה

תקנות הנמלים (אגרות שירותי ספנות) (תיקון מס' 2), התשמ"ט–1988

בתוקף סמכותי לפי סעיף 60 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א–1971[1], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת לפי חוק־יסוד: משק המדינה[2], אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 1

1. במקום תקנה 1 לתקנות הנמלים (אגרות שירותי ספנות), התש"ך–1960[3], יבוא:

"אגרות בעד שירותים חדשים

1. בעד כל אחד מן השירותים המפורטים להלן תשולם אגרה בסך 25 שקלים:

(1) מתן יומן רדיו־טלפון;

(2) מתן יומן רדיו־טלגרף."

ו' בכסלו התשמ"ט (15 בנובמבר 1988)

(חמ 137–3)

חיים קורפו
שר התחבורה

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.
[2] ס"ח התשל"ה, עמ' 203.
[3] ק"ת התש"ך, עמ' 1955; התשמ"ח, עמ' 90.

תקנות הספנות (ימאים) (משיטי כלי שיט קטנים) (תיקון מס' 3), התשמ"ט–1988

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 225(א) ו־(ב)(1) ו־230 לחוק הספנות (ימאים), התשל"ג–1973 (להלן – החוק), ולאחר התיעצות עם הועדה המייעצת לפי סעיף 229 לחוק ובאישור ועדת הכספים של הכנסת לפי סעיף 1(ב) לחוק־יסוד: משק המדינה[2], אני מתקין תקנות אלה:

---

[1] ס"ח התשל"ג, עמ' 329.
[2] ס"ח התשל"ה, עמ' 206.

1. במקום התוספת לתקנות הספנות (ימאים) (משיטי כלי שיט קטנים), התשמ"ד–1984[3], יבוא: החלפת התוספת

"תוספת

(תקנה 25)

	טור א' השרות	טור ב' האגרה בשקלים חדשים
1.	מתן תעודת משיט קבועה או חידושה	15
2.	בחינה מעשית למשיט סירה וספינה	45
3.	בחינה עיונית למשיט סירה	45
4.	בחינה עיונית למשיט ספינה בשיט חופי	60
5.	בחינה עיונית למשיט ספינה במסע בינלאומי	95
6.	בחינה עיונית למשיט ספינה/גוררת נוסעים בשכר	45
7.	בחינה חלקית, בחינה חוזרת, לכל יחידה	30"

ו' בכסלו התשמ"ט (15 בנובמבר 1988)

(חמ 588–3)

חיים קורפו
שר התחבורה

[3] ק"ת התשמ"ד, עמ' 742; התשמ"ח, עמ' 422.

תקנות הספנות (כלי שיט) (בניה ומדידה של כלי שיט ומשכנתאות עליהם) (תיקון מס' 2), התשמ"ט–1988

בתוקף סמכותי לפי סעיף 111 לחוק הספנות (כלי שיט), התש"ך–1960[1], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת לפי חוק־יסוד: משק המדינה[2], אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום התוספת החמישית לתקנות הספנות (כלי שיט) (בניה ומדידה של כלי שיט ומשכנתאות עליהם), התשכ"א–1961[3], יבוא: החלפת התוספת החמישית

"תוספת חמישית

(תקנה 53)

בתוספת זו, "משכנתה" – משכנתה על כלי שיט.

1. אלה האגרות שיש לשלמן בעד רישום בפנקס הרישום:

(1) שטר משכנתה – 180 שקלים חדשים.

(2) שטר משכנתה בסכום הכולל של היתרות הבלתי מסולקות של שתי משכנתאות או יותר הנעשות בין הצדדים למשכנתאות אלה ובמעמד פדיונן – 180 שקלים חדשים.

(3) שטר העברת משכנתה או תסובתה – 180 שקלים חדשים.

(4) שטר תיקון משכנתה – 180 שקלים חדשים.

(5) שטר הגדלת משכנתה – 180 שקלים חדשים.

[1] ס"ח התש"ך, עמ' 70.
[2] ס"ח התשל"ה, עמ' 206.
[3] ק"ת התשכ"א, עמ' 974; התשמ"ח, עמ' 87.

2. (1) בעד אישור בידי הרשם של עותק מכל שטר מהשטרות המפורטים בסעיף 1 שנחתם בפני רשם או הנציג תשולם אגרה של 90 שקלים חדשים, אולם כל צד לשטר זכאי לקבל עותק אחד מאושר ממנו ללא אגרה.

(2) בעד אישור העתק מכל שטר מהשטרות המפורטים בסעיף 2 תשולם אגרה של 90 שקלים חדשים.

(3) בעד עיון בפנקס הרישום תשולם אגרה של 90 שקלים חדשים".

ו' בכסלו התשמ"ט (15 בנובמבר 1988)

(חמ 815–3)

חיים קורפו
שר התחבורה

תקנות הספנות (כלי שיט) (מדידת תפוסתם של כלי שיט) (תיקון מס' 2), התשמ"ט–1988

בתוקף סמכותי לפי סעיף 111 לחוק הספנות (כלי שיט), התש"ך–1960[1], ובתוקף סמכותי לפי סעיף 60(1)(א) לפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א–1971[2], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת לפי חוק־יסוד: משק מדינה[3], אני מתקין תקנות אלה:

החלפת התוספת

1. במקום התוספת לתקנות הספנות (כלי שיט) (מדידת תפוסתם של כלי שיט), התשמ"ג–1983[4], יבוא:

"תוספת
(תקנה 17)

1. בעד מדידת כלי שיט לצרכי קביעת תפוסתו, חישוב התפוסה, סימונה וכל שירותי מדידה אחרים תשולם האגרה כדלקמן:

כשתפוסת כלי השיט בטונות ברוטו:	האגרה בשקלים חדשים
עד 99	40
מ־100 עד 499	140
מ־500 ומעלה	850

2. בעד מדידת כלי שיט מחדש לאחר שחלו שינויים במבנהו, חישוב תפוסתו וסימונה תשולם מחצית האגרה שלפי סעיף 1.

3. בעד מתן תעודת תפוסה שלפי האמנה תשולם אגרה של 20 שקלים חדשים.

4. אגרה שנקבעה בסעיפים 1 או 2 בעד מספר שירותים תשולם גם אם ניתן אחד השירותים האמורים."

ו' בכסלו התשמ"ט (15 בנובמבר 1988)

(חמ 815–3)

חיים קורפו
שר התחבורה

---

[1] ס"ח התש"ך, עמ' 70.
[2] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.
[3] ס"ח התשל"ה, עמ' 206.
[4] ק"ת התשמ"ג, עמ' 1046; התשמ"ח, עמ' 88.

תקנות הספנות (ימאים) (תיקון מס' 2), התשמ"ט–1988

בתוקף סמכותי לפי סעיף 230 (א) ו־(ג) לחוק הספנות (ימאים), התשל"ג–1973[1], ולאחר התייעצות עם הועדה המייעצת ובאישור ועדת הכספים של הכנסת לפי חוק־יסוד: משק המדינה[2], אני מתקין תקנות אלה:

החלפת התוספת החמישית

1. במקום התוספת החמישית לתקנות הספנות (ימאים), התשל"ו–1976[3], יבוא:

"תוספת חמישית

(תקנה 82)

טור א' השירות	טור ב' האגרה בשקלים חדשים
(1) בחינות לרב חובל, רב חובל בכיר, קצין מכונות ראשי, קצין מכונות ראשי בכיר, חובל ראשון, קצין מכונה ראשון ומתן תעודת הסמכה	480
(2) בחינות לדרגת הסמכה של קצין אחר ומתן תעודת הסמכה	340
(3) בחינות לדרגת הסמכה של דירוגים ומתן תעודות הסמכה	120
(4) בחינה חלקית או חוזרת או בחינה בעל־פה:	
א. בחינות כמצוין בפרט (1)	240
ב. בחינות כמצוין בפרט (2)	170
ג. בחינות כמצוין בפרט (3)	60
(5) בחינה לסיראי הצלה מוסמך ומתן אישור על כך	65
(6) מתן היתר שירות או בחינה להיתר שירות	90
(7) מתן פנקס ימאי (קבוע או זמני)	30
(8) העברת פיקוד על אניה	30
(9) ערעור לפני בית הדין המשמעתי	25
(10) ערעור לפני ועדת ערעור רפואית	100"

ו' בכסלו התשמ"ט (15 בנובמבר 1988)

(חמ 726–3)

חיים קורפו
שר התחבורה

---

[1] ס"ח התשל"ג, עמ' 329.
[2] ס"ח התשל"ה, עמ' 206.
[3] ק"ת התשל"ו, עמ' 1542; התשמ"ח, עמ' 89.

תקנות הספנות (כלי שיט) (רישום וסימון) (תיקון מס' 2), התשמ"ט–1988

בתוקף סמכותי לפי סעיף 14 ו־111 לחוק הספנות (כלי שיט), התש"ך–1960[1], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת לפי חוק־יסוד: משק המדינה[2], אני מתקין תקנות אלה:

---

[1] ס"ח התש"ך, עמ' 70.
[2] ס"ח התשל"ה, עמ' 206.

החלפת התוספת הששית

1. במקום התוספת הששית לתקנות הספנות (כלי שיט) (רישום וסימון), התשכ"ב–1962[3], יבוא:

"תוספת ששית

(תקנה 38)

1. בעד רישום כלי שיט ומתן תעודת רישום תשולם האגרה המנויה להלן:

תיאור כלי השיט	האגרה בשקלים חדשים
תפוסתו עד 99 טונות או אורכו המרבי אינו עולה על 24 מטרים	190
תפוסתו מ־100 טונות ומעלה או אורכו המרבי עולה על 24 מטרים	310

2. בעד רישום העברת הבעלות בכלי השיט ומתן תעודת רישום תשולם אגרה של 100 שקלים חדשים.

3. בעד מחיקת כלי שיט מפנקס הרישום עקב העברתו למי שאינו כשיר להירשם כבעליו במרשם הישראלי תשולם אגרה של 100 שקלים חדשים; כלי שיט שתפוסתו פחות מ־100 טונות ברוטו יהיה פטור מאגרה זו.

4. בעד שינוי השם של כלי השיט בפנקס רישום תשולם אגרה בסך 100 שקלים חדשים.

5. בעד מתן תעודת רישום חדשה עקב שינוי הפרטים שבה או אם תעודת הרישום נעלמה, אבדה, הושמדה, או כלתה והוחזרה לרשם, תשולם אגרה בסך 100 שקלים חדשים.

6. בעד תעודת רישום חדשה אם חל שינוי במבנה כלי השיט תשולם אגרה בסך 100 שקלים חדשים.

7. בעד עיון ברישומים המתייחסים לכלי שיט בפנקס הרישום, או בעד אישור על תוכנם של רישומים אלה, או בעד אימות מסמכים המתייחסים לכלי השיט כאמור, תשולם אגרה בסך 100 שקלים חדשים.

8. בעד מתן העתק צילומי מתוכנו של רישום בפנקס הרישום תשולם אגרה בסך 1 שקל חדש לכל עמוד או חלק ממנו.

ו' בכסלו התשמ"ט (15) בנובמבר 1988

(חמ 816–3)

חיים קורפו
שר התחבורה

[3] ק"ת התשכ"ב, עמ' 2455; התשמ"ח, עמ' 86.

תקנות הנמלים (יומן רשמי לכלי שיט) (תיקון מס' 2), התשמ"ט–1988

בתוקף סמכותי לפי סעיף 60 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א–1971[1], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת לפי חוק־יסוד: משק המדינה[2], אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 25

1. בתקנה 25 לתקנות הנמלים (יומן רשמי לכלי שיט), התשי"ז–1957[2], במקום תקנת משנה (א) יבוא:

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.
[2] ס"ח התשל"ה, עמ' 206.
[3] ק"ת התשי"ז, עמ' 1630; התשמ"ח, עמ' 88.

"אגרה והצמדה

25. (א) (1) עם מסירת יומן רשמי לקברניט אניה תשולם אגרה של 20 שקלים חדשים.

(2) עם מסירת יומן רשמי לקברניט ספינה תשולם אגרה של 20 שקלים חדשים.

(ב) (1) סכומי האגרות הנקובים בתקנת משנה (א) ישתנו ב־1 בינואר וב־1 ביולי של כל שנה לפי שיעור העליה של המדד החדש לעומת המדד היסודי.

(2) כל סכום מוגדל כאמור יעוגל לשקל השלם הקרוב ביותר.

(3) בתקנה זו –

"מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

"המדד היסודי" – המדד שפורסם בל' בסיון התשמ"ח (15 ביוני 1988).

"המדד החדש" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי."

ו' בכסלו התשמ"ט (15 בנובמבר 1988)

(חמ 2050–3)

חיים קורפו
שר התחבורה

תקנות הנמלים (בטיחות השיט) (תיקון מס' 5), התשמ"ט–1988

בתוקף סמכותי לפי סעיף 60 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א–1971[1], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת לפי חוק יסוד: משק המדינה[2], אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום התוספת החמש־עשרה לתקנות הנמלים (בטיחות השיט), התשמ"ג–1982[3], יבוא: החלפת תוספת חמש־עשרה

"תוספת חמש־עשרה
(תקנות 86 ו־103)

1. בתוספת זו –

"עצמת מנוע" – נמדד בקילווט.

"אורך כלי שיט" – האורך המרבי של כלי השיט כפי הרשום ברשיון השיט.

"אוטומציה חלקית" ו"אוטומציה מלאה" – כפי הגדרתן בתוספת השניה.

2. בעד בדיקה חוזרת לסירה, ספינה, גוררת או ארבה תשולם מחצית האגרה הכוללת של הבדיקה הכללית.

3. בעד בדיקת סירה, ספינה או ארבה שמתבצעת מחוץ לתחומי נמל בישראל תיווסף על האמור בסעיף 5(א) ו־(ג) תוספת של 200%.

4. בעד בדיקה כללית של אניה תשולם אגרה כדלקמן:

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.
[2] ס"ח התשל"ה, עמ' 206.
[3] ק"ת התשמ"ג, עמ' 387; התשמ"ח, עמ' 177.

תפוסת האניה (בטון ברוטו)	האגרה בשקלים חדשים
עד 499	270
מ־500 עד 1599	530
מ־1600 ומעלה	1680

5. בעד בדיקה כללית של סירה, ספינה, גוררת וארבה תשולם אגרה כדלקמן:

	האגרה בשקלים חדשים
(א) בדיקה כללית של סירה או ספינה –	
1. אגרה בסיסית	55
2. לכל קילווט עוצמת מנוע מעל 6 קילווט, תוספת של	1
3. לכל אדם שכלי השיט רשאי להסיע מעל 2, תוספת של	1
4. לכל מטר או חלק ממטר מאורך הכלי מעל 7 מטרים, תוספת של	3
(ב) בדיקה כללית של גוררת –	
1. אגרה בסיסית	110
2. לכל קילווט עוצמת מנוע, תוספת של	1
(ג) בדיקה כללית של ארבה –	
1. אגרה בסיסית	55
2. לכל מטר או חלק ממטר מאורך הארבה, תוספת של	3
3. אם היא ארבה שומטת, תוספת של	13
4. אם היא חפרת, תוספת של	13

6. בעד בדיקת כלי שיט בחוץ לארץ בידי מפקח כלי שיט על פי תקנה 46(ג), לרבות בדיקה לפי בקשת המעונין, תשולם האגרה שנקבעה בתקנות אלה וכן הוצאות נסיעתו של המפקח למקום הבדיקה וחזרה, נסיעותיו בחוץ לארץ וכן הוצאות שהייתו בחוץ לארץ בסכומים שקבעה נציבות שירות המדינה, המשתלמים לעובדי המדינה הנשלחים לתפקיד זמני בחוץ לארץ.

	הסכום בשקלים חדשיים
7. (א) בעד בדיקה חוזרת תשולם אגרה כדלקמן:	
במחלקת סיפון	260
במחלקת מכונה	260
במחלקת רדיו	260
בנושא סניטציה, ארון תרופות, ציוד רפואי	260
באוטומציה	260

(ב) בעד בדיקה חלקית באניה בהתאם לאמנה תשולם האגרה של בדיקה כללית לפי התפוסה.

(ג) בעד בדיקה חלקית באניה, בהתאם לאמנה לקווי טעינה תשולם אגרה של 50% מהאגרה לבדיקה כללית לפי התפוסה.

8. בעד בדיקה מיוחדת בכלי שיט תשולם האגרה המתייחסת לנושא הבדיקה בתוספת של 50%.

9. בעד מתן היתר שיט, כולל בדיקת כושר שיט, תשולם האגרה של בדיקה כללית לפי כלי השיט בתוספת של 50%.

10. (א) בעד מתן תעודות תשולם האגרה כדלקמן:

	הסכום בשקלים חדשים
רשיון שיט בגמר רישום או העברת בעלות	40
רשיון שיט וחידוש רשיון	40
הארכת רשיון שיט	40
תעודות בהתאם לאמנה או לאמנה לקווי טעינה	40
הארכת תוקף תעודות שניתנו בהתאם לאמנה, או בהתאם לאמנה לקווי טעינה	40
סימון תו קיבולת	40

(ב) פטורים מאגרה –

(1) רשיון שיט זמני.

(2) תעודת פטור מאגרה לאגודה ימית.

(3) תעודת פטור מחובת ביטוח סיכוני צד שלישי.

11. (א) בעד קבלת היתר טעינה על פי תקנה 17 והפרק השלישי לתקנות אלה תשולם אגרה של 90 שקלים חדשים.

(ב) בעד השגחה על טעינת מטענים בצובר או טעינת מטענים מסוכנים תשולם האגרה כדלקמן:

טון מטען	סכום בשקלים חדשים
עד 499	130
מ־500 עד 1499	180
מ־1500 ומעלה	370

12. בעד בדיקה ואישור על פי תקנה 27(ד) לתקנות אלה תשולם אגרה זו:

מהות הבדיקה והאישור	סכום בשקלים חדשים
מפרטים טכניים של אניה	720
מפרטים טכניים של כלי שיט שאינו אניה	440
שרטוטים בודדים, לכל אחד	35
ספר יציבות של אניה	720
חישובי יציבות של כלי שיט שאינו אניה	440

בעד בדיקה חוזרת של חישובי יציבות שתוקנו ואישור ספר יציבות – 10% מאגרת הבדיקה הראשונה.

בעד בדיקה חוזרת של מפרטים טכניים שתוקנו ואישורם – 10% מאגרת הבדיקה הראשונה.

13. בעד קביעת קווי טעינה בכלי השיט שאינו אניה 240

14. בעד בדיקה ואישור של דגם, אבזר או אמצעי הצלה 190

15. בעד החתמת האישור או האבזר או אמצעי הצלה, לכל 100 יחידות או חלק מהן 90"

ו' בכסלו התשמ"ט (15 בנובמבר 1988)

(חמ 610-3)

חיים קורפו
שר התחבורה

צו יציבות מחירים במצרכים ושירותים (הוראת שעה) (אגרות מינהל הספנות והנמלים), התשמ"ט-1988

בתוקף סמכותנו לפי סעיף 7(א) לחוק יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה), התשמ"ו-1985[1], אנו מצווים לאמור:

קביעת אגרות

1. האגרות והתשלומים הנקובים בתקנות המפורטות בתוספת יהיו כקבוע בהן:

"תוספת

(1) תקנות הנמלים (אגרות שירותי ספנות) (תיקון מס' 2), התשמ"ט-1988[2];

(2) תקנות הספנות (ימאים) (משיטי כלי שיט קטנים) (תיקון מס' 3), התשמ"ט-1988[3];

(3) תקנות הספנות (כלי שיט) (בניה ומדידה של כלי שיט ומשכנתאות עליהם) (תיקון מס' 2), התשמ"ט-1988[4];

(4) תקנות הספנות (ימאים) (תיקון מס' 2), התשמ"ט-1988[5];

(5) תקנות הנמלים (יומן רשמי לכלי שיט) (תיקון מס' 2), התשמ"ט-1988[6];

(6) תקנות הספנות (כלי שיט) (מדידת תפוסתם של כלי שיט) (תיקון מס' 2), התשמ"ט-1988[7];

(7) תקנות הספנות (כלי שיט) (רישום וסימון) (תיקון מס' 2), התשמ"ט-1988[8];

(8) תקנות הנמלים (בטיחות השיט) (תיקון מס' 5), התשמ"ט-1988[9]."

---

1 ס"ח התשמ"ו, עמ' 2.
2 ק"ת התש"ך, עמ' 1955; התשמ"ט, עמ' 256.
3 ק"ת התשמ"ד, עמ' 742; התשמ"ט, עמ' 256.
4 ק"ת התשכ"א, עמ' 974; התשמ"ט, עמ' 257.
5 ק"ת התשל"ו, עמ' 1542; התשמ"ט, עמ' 259.
6 ק"ת התשי"ז, עמ' 1630; התשמ"ט, עמ' 260.
7 ק"ת התשמ"ג, עמ' 1046; התשמ"ט, עמ' 258.
8 ק"ת התשכ"ב, עמ' 2455; התשמ"ט, עמ' 259.
9 ק"ת התשמ"ג, עמ' 387; התשמ"ט, עמ' 261.

2. צו יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה) (אגרות מינהל הספנות והנמלים), התשמ"ח–1987[10] – בטל. ביטול

ז' בכסלו התשמ"ט (16 בנובמבר 1988)

(חמ 3-1978)

משה נסים	חיים קורפו
שר האוצר	שר התחבורה

[10] ק"ת התשמ"ח, עמ' 85.

תקנות רשות שדות התעופה (אגרות), התשמ"ט–1988

בתוקף סמכותי לפי סעיף 29 לחוק רשות שדות התעופה, התשל"ז–1977[1] (להלן – החוק), ובאישור הממשלה וועדת הכלכלה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה – הגדרות

"איש צוות" – כמשמעותו בתקנות הטיס (רשיונות לעובדי טיס), התשמ"א–1981[2], לרבות מפקח שלגביו חלה חובת הטסה, כאמור בתקנה 2(א) לתקנות הטיס (חובת הטסת מפקחים בתובלה אוירית), התש"ם–1980[3];

"בית המכס" – בית המכס שבשדה התעופה;

"בית הנתיבות" – בית נתיבות שבשדה התעופה;

"בעל כלי טיס" – לרבות שוכרו של כלי טיס, מחזיקו מטעם הבעל או קברניטו;

"דולר" – דולר של ארצות הברית של אמריקה;

"המדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"המדד היסודי" – המדד לחודש יוני 1985 שפורסם ביולי 1985;

"המדד החדש" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום עדכון האגרה לפי תקנה 2;

"הרשות" – רשות שדות התעופה;

"השער ביום התשלום" – שער החליפין היציג של הדולר שהתפרסם על ידי בנק ישראל הידוע ביום התשלום;

"זמן המראה" – הזמן שרשמה יחידת שירותי האויר של הרשות כשעת הינתקות כלי טיס מהקרקע;

"זמן נחיתה" – הזמן שרשמה יחידת שירותי האויר של הרשות כשעת נגיעת גלגלי כלי הטיס במסלול;

"טיסה חקלאית" – טיסה שבה מבצעים פעולות של הטלת חמרי הדברה או דשנים, בדרך של פיזור, ריסוס, איבוק או עישון;

"טיסה מסחרית" – כמשמעותה בחוק רישוי שירותי התעופה, התשכ"ג–1963[4];

"טיסה פנים ארצית" – טיסה שמקומות היציאה והיעד שלה נמצאים בשטח מדינת ישראל;

"יממה" – תקופה של 24 שעות המתחילה בחצות הלילה;

[1] ס"ח התשל"ז, עמ' 182; התשל"ח, עמ' 45; התשמ"ד, עמ' 88; התשמ"ח, עמ' 73.
[2] ק"ת התשמ"א, עמ' 510.
[3] ק"ת התש"ם, עמ' 1663.
[4] ס"ח התשכ"ג, עמ' 104.

"משקל כלי טיס" – משקל מרבי בקילוגרמים של כלי טיס שהותר להמראה;

"נוסע במעבר" – נוסע שהגיע לשדה תעופה למעבר בלבד ועזב את שדה התעופה באותו כלי טיס או בכלי טיס אחר ולא עבר את ביקורת הגבולות של משטרת ישראל;

"ריבית חשב כללי" – הריבית החודשית התקפה כפי שמפרסם, מעת לעת, החשב הכללי במשרד האוצר;

"רשיון הפעלה" – רשיון להפעלת כלי טיס שנתן שר התחבורה על פי חוק רישוי שירותי תעופה, התשכ"ג–1963;

"שדה תעופה" – שדה תעופה המפורט בתוספת לחוק או המופעל על ידי הרשות;

"תעופה כללית" – הפעלת כלי טיס שלא במסגרת רשיון הפעלה ובטיסה שאינה מסחרית.

חישוב האגרות

2. (א) האגרות המפורטות בתקנות אלה יעודכנו וישולמו לרשות שדות התעופה כמפורט בתקנה זו.

(ב) האגרות לפי תקנות 3, 6 ו־8 עד 12, ישולמו כשהן מוגדלות או מוקטנות, לפי הענין, בשיעור ההפרש שבין השער ביום התשלום לבין השער היסודי.

(ג) האגרה לפי תקנה 13 תשולם כאמור בה.

(ד) סכומי האגרות יעוגלו ל־10 האגורות הקרובות.

(ה) האגרות לפי תקנות 4, 5 ו־7 ישולמו כשהן מוגדלות או מוקטנות, לפי הענין, בשיעור ההפרש שבין המדד החדש למדד היסודי; הגדלתן או הקטנתן כאמור, תיעשה ב־1 בכל חודש.

(ו) בדרישה לתשלום אגרות על פי תקנות 4, 5 ו־7 יווסף מס ערך מוסף כדין, למעט בדרישה לתשלום אגרות על פי תקנה 4, בעד נחיתות ביניים בשדה תעופה בטיסה שמוצאה בישראל ויעדה הסופי מחוץ לישראל.

(ז) הרשות רשאית להוציא דרישה לתשלום לבעל כלי טיס לגבי כל טיסה בנפרד או לגבי סדרה של טיסות או לגבי טיסות בפרקי זמן שהיא תקבע.

אגרת נחיתה לכלי טיס הבא מחוץ לארץ

3. בעל כלי טיס הבא מחוץ לישראל ישלם בעד נחיתת כלי טיס בשדה תעופה אגרת נחיתה בשקלים חדשים לפי משקל כלי הטיס, כמפורט להלן:

משקל כלי הטיס בק"ג	בשדה התעופה ירושלים	בשדה תעופה אחר
עד 1,500	12.50	18.40
מ־1,501, לכל 1,000 ק"ג נוספים או חלק מהם, תוספת של	8.30	12.30

אגרת נחיתה פנים ארצית

4. (א) בעל כלי טיס המחזיק ברשיון הפעלה לגבי אותו כלי טיס ישלם, בטיסה פנים ארצית, בעד נחיתת כלי הטיס בשדה תעופה, אגרת נחיתה לפי משקל כלי הטיס, כמפורט להלן:

משקל כלי הטיס בק"ג	האגרה בשקלים חדשים
עד 1,500	2.38
מ־1,501 עד 3,000	6.83
מעל 3,000, לכל 1,000 ק"ג נוספים או חלק מהם, תוספת של	1.57

(ב) בעל כלי טיס המחזיק ברשיון הפעלה לגבי אותו כלי טיס ישלם בעד נחיתות כלי טיס במשך מבחן אחד או אימון אחד שבהם לא שהה כלי הטיס על הקרקע, ובלבד שהמבחן או האימון לא עלו על 60 דקות רצופות, אגרת נחיתה בשיעור שנקבע בתקנת משנה (א) כאילו ביצע נחיתה אחת בלבד.

(ג) בעל כלי טיס המחזיק ברשיון הפעלה לגבי אותו כלי טיס ישלם בעד נחיתות ביניים של כלי טיס במשך טיסה מסחרית סדירה אחת כאילו ביצע נחיתה אחת.

(ד) בעל כלי טיס המחזיק ברשיון הפעלה לגבי אותו כלי טיס, המבצע טיסה חקלאית ישלם בעד נחיתות כלי הטיס שבוצעו במשך 30 דקות רצופות של הטיסה החקלאית, אגרת נחיתה בשיעור שנקבע בתקנת משנה (א) כאילו ביצע נחיתה אחת בלבד.

אגרה משולבת שנתית

5. (א) בעל כלי טיס בתעופה כללית ישלם אגרה משולבת שנתית לשנה המתחילה ב־1 באפריל, בעד הנחיתות הפנים ארציות של כלי הטיס בשדה תעופה ובעד החניה של כלי הטיס בשדה תעופה, לפי משקל כלי הטיס כמפורט להלן:

משקל כלי הטיס בק"ג	האגרה בשקלים חדשים
עד 1,500	311.73
מ־1,501 עד 3,000	955.83
מעל 3,000 לכל 1,000 ק"ג נוספים או חלק מהם, תוספת של	245.24

(ב) שהה או פעל כלי טיס בתעופה כללית בישראל פחות מ־12 חדשים באותה שנה, ישלם בעלו בעד הנחיתות הפנים ארציות של כלי הטיס בשדה התעופה ובעד החניה של כלי הטיס בשדה תעופה בכל חודש או חלק מחודש שבו שהה כלי הטיס בישראל, את החלק השנים עשר מהאגרה המשולבת השנתית לפי תקנת משנה (א).

(ג) שהה כלי הטיס בתעופה כללית בישראל פחות משבעה ימים באותו חודש, ישלם בעלו רבע מהאגרה המשולבת השנתית המשתלמת בעד חודש כאמור בתקנת משנה (ב); לענין זה יראו כלי טיס השוהה בישראל פחות משבעה ימים באותו חודש גם אם תקופת השהייה כאמור מסתיימת בחודש שלאחר החודש שבו הוחל במניינה.

אגרת חניה לכלי טיס הבא מחוץ לישראל

6. בעל כלי טיס הבא מחוץ לישראל פטור מתשלום אגרת חניה אם חנה כלי טיס בשדה תעופה לא יותר משלוש שעות; חנה כלי הטיס זמן העולה על שלוש שעות בשדה תעופה, ישלם בעד חנייתו מזמן נחיתתו ועד זמן המראתו אגרת חניה ששיעורה רבע מאגרת הנחיתה המשתלמת לפי תקנה 3 לכל 24 שעות חניה או חלק מהן באותו שדה תעופה.

אגרת חניה לכלי טיס בטיסה פנים ארצית

7. (א) בעל כלי טיס המחזיק ברשיון הפעלה לגבי אותו כלי טיס ישלם בטיסה פנים ארצית בעד חניית כלי טיס בשדה תעופה אגרת חניה שנתית לשנה המתחילה ב־1 באפריל, לפי משקל כלי טיס, כמפורט להלן:

משקל כלי הטיס בק"ג	האגרה בשקלים חדשים
עד 1,500	183.73
מ־1,501 עד 3,000	597.32
מעל 3,000, לכל 1,000 ק"ג נוספים או חלק מהם, תוספת של	160.45

(ב) שהה או פעל כלי טיס בישראל פחות מ־12 חודשים באותה שנה, ישלם בעלו בעד חניית כלי הטיס בכל חודש או חלק מחודש העולה על 7 ימים, את החלק ה־12 מאגרת חניה המשתלמת לפי תקנת משנה (א).

(ג) שהה או פעל כלי טיס בישראל פחות מ־7 ימים באותו חודש, ישלם בעלו בעד כל יממה או חלק ממנה את החלק ה־28 מאגרת חניה המשתלמת בעד חודש כאמור בתקנת משנה (ב).

אגרת סבלות

8. (א) אגרת הסבלות כוללת תשלום בעד העברת חפציו של נוסע:

(1) מכלי טיס לבית הנתיבות או לקרבתו או לבית המכס;

(2) מבית הנתיבות או מקרבתו אל כלי טיס.

(ב) בעל כלי טיס הנושא נוסעים או המיועד לשאת נוסעים, הבא מחוץ לישראל או היוצא אל מחוץ לישראל, ישלם בעד כל נוסע אגרת סבלות בשיעור של 5.20 שקלים חדשים ועוד 3.10 שקלים חדשים בעד כל נוסע בכלי טיס הממריא מנמל התעופה בן־גוריון אל מחוץ לישראל בין השעות 04.00–08.00 לפי שעון יקום מתואם (U.T.C.).

(ג) לא היו לנוסעים חפצים, יהיה בעל כלי הטיס פטור מתשלום אגרת סבלות בעד אותו נוסע אם הודיע על כך למנהל שדה התעופה בהודעה בכתב שנמסרה 48 שעות מראש.

אגרת משאות

9. בעל כלי טיס ישלם אגרת משאות 0.45 שקלים חדשים לכל 10 ק"ג או חלק מהם בעד כל אחד משירותים אלה:

(1) פריקת משא מכלי טיס והעברתו לבית מכס או לבית הנתיבות;

(2) העברת משא מבית המכס או מבית הנתיבות לכלי רכב שעל יד בית המכס או בית הנתיבות וטעינתו על כלי הרכב;

(3) פריקת משא מכלי טיס והעברתו לכלי רכב שעל יד בית מכס או בית הנתיבות וטעינתו על כלי הרכב;

(4) פריקת משא מכלי רכב שעל יד בית המכס או בית הנתיבות והעברתו לבית מכס או לבית הנתיבות;

(5) העברת משא מבית המכס או מבית הנתיבות לכלי טיס וטעינתו על כלי הטיס;

(6) פריקת משא מכלי רכב שעל יד בית המכס או בית הנתיבות, העברתו לכלי הטיס וטעינתו על כלי הטיס.

אגרת שירותי נוסע נכנס

10. בעל כלי טיס ישלם אגרה בסכום של 5.10 שקלים חדשים בעד כל נוסע הבא באותו כלי טיס לישראל, למעט בעד איש צוות ובעד נוסע במעבר.

אגרת פיקוח אוירי

11. בעל כלי טיס הבא מחוץ לישראל ישלם אגרת פיקוח אוירי לפי משקל כלי הטיס כמפורט להלן:

משקל כלי הטיס בק"ג	האגרה בשקלים חדשים
עד 5,700	5.00
מ־5,701 עד 20,000	16.80
מ־20,001 עד 50,000	50.60
מ־50,001 עד 100,000	84.20
מ־100,001 עד 200,000	134.80

משקל כלי הטיס בק"ג	האגרה בשקלים חדשים
מ־200,001 עד 300,000	202.10
מעל 300,000	286.30

אגרת שירותי נקיון

12. בעל כלי טיס אשר ביקש שירות ניקוי כלי טיס ישלם בעד הניקוי, לפי משקל כלי הטיס, כמפורט להלן:

משקל כלי הטיס בק"ג	האגרה בשקלים חדשים
עד 35,000	186.90
מ־35,001 עד 45,000	308.50
מ־45,001 עד 75,000	341.10
מ־75,001 עד 115,000	387.80
מ־115,001 עד 150,000	411.30
מעל 150,000, לכל 1,000 נוספים או חלק מהם	2.20

אגרת נוסע יוצא

13. (א) נוסע היוצא בכלי טיס מחוץ לישראל ישלם אגרת נוסע יוצא כמפורט להלן:

(1) משדה תעופה ירושלים – 5 דולר;

(2) מכל שדה תעופה אחר –
למצרים – 7 דולר;
ליעד אחר – 10 דולר;

האגרה תשולם על ידי הנוסע לבעל כלי הטיס במועד הנפקת כרטיס הטיסה על ידי בעל כלי הטיס או המורשה מטעמו; לא שילם נוסע במועד כאמור או לא הונפק לו כרטיס טיסה, ישלם במועד ובמקום שקבע בעל כלי הטיס ובלבד שתשלום האגרה לא יהיה בשדה תעופה.

האגרה המשולמת בישראל תשולם בשקלים חדשים לפי השער ביום התשלום.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), אם הונפק כרטיס טיסה לפני מועד תחילתן של תקנות אלה, יהא בעל כלי הטיס רשאי לגבות מהנוסע את אגרת הנוסע היוצא לפני מועד יציאתו אל מחוץ לישראל, לרבות בשדה תעופה.

(ג) לא גבה בעל כלי טיס את אגרת הנוסע היוצא כאמור בתקנת משנה (א) או (ב), ישלם בעל כלי הטיס את אגרת הנוסע היוצא.

(ד) בעל כלי טיס ישלם לרשות את אגרת הנוסע היוצא במלואה על פי תקנות משנה (א) עד (ג) במועד כמפורט בתקנה 18 בשקלים חדשים לפי השער ביום התשלום, בין אם הנוסע שילם את האגרה האמורה לידיו ובין אם לאו.

(ה) תקנה זו לא תחול על:

(1) נוסע היוצא אל מחוץ לישראל בכלי טיס שבעלו פטור מתשלום אגרה לפי תקנה 17(א)(2) ו־(3) המחזיק בדרכון דיפלומטי או בתעודה מקורית המאשרת שהוא איש הכוח הרב־לאומי, עובד ארגון האומות המאוחדות, סוכנויותיו המיוחדות, ארגון הצלב האדום או שוטר במשטרת ישראל בתפקיד;

(2) נוסע במעבר;

(3) איש צוות;

(4) מי שטרם מלאו לו שנתיים.

תשלום אגרות מוקטנות בנמל התעופה בן־גוריון

14. (א) על אף האמור בתקנות אלה יהא בעל כלי טיס זכאי לשלם את האגרות המגיעות ממנו לפי תקנות 3, 6 ו־8 עד 12 בעד מתן השירותים בנמל התעופה בן־גוריון לכלי הטיס המופעלים על ידו בטיסות בינלאומיות בשיעור מוקטן, כמפורט בתקנת משנה (ב), ובלבד שחלקו בכלל סכומי האגרות האמורות המגיעים לרשות מכלל המשתמשים באותו נמל הוא בשיעור הקבוע בתקנת משנה (ב).

(ב) בתום כל חודש תחשב הרשות את כלל סכומי האגרות המפורטות בתקנת משנה (א) המגיעים לה באותו חודש מכלל המשתמשים בנמל התעופה בן־גוריון; מצאה הרשות ששיעור חלקו של בעל כלי טיס בכלל סכומי האגרות האמורות המגיעים לה כאמור, הוא כמפורט בטור א׳ להלן, תוציא לו דרישה לתשלום ובה פירוט שיעור ההקטנה של האגרות המגיעות ממנו כמפורט בטור ב׳ להלן:

טור א׳ שעור חלקו של בעל כלי טיס בהיקף הסכומים המגיעים לרשות	טור ב׳ שעור ההקטנה
מעל 10% עד 20%	5%
מעל 20% עד 25%	10%
מעל 25% עד 30%	15%
מ־30% ומעלה	20%

(ג) לא שילם בעל כלי טיס את האגרות המוקטנות במועד כמפורט בתקנה 18(א), לא יחולו עליו הוראות תקנות משנה (א) ו־(ב) והוא יהא חייב בתשלום האגרות במלואן לפי תקנות אלה.

תשלום אגרות מוקטנות בירושלים

15. ניתנו שירותים על פי תקנות 8, 9 ו־12 בשדה התעופה ירושלים, ישלם בעל כלי הטיס 60% מהאגרות המגיעות ממנו בעד אותם שירותים על פי התקנות האמורות.

חובת דיווח

16. לצורך חיוב בעל כלי טיס בתשלום האגרות שנקבעו בתקנות אלה ימציא בעל כלי הטיס לרשות, בכתב, עד לשעה 09.00 בכל יום, את כל הפרטים המתייחסים לכלי הטיס, לטיסות, לנוסעים ולמטען שפקדו את שדה התעופה ביממה שקדמה לאותה שעה, בלווית פרטים אחרים כפי שתדרוש הרשות מפעם לפעם.

פטור מתשלום אגרות

17. (א) תקנות 3 עד 11 לא יחולו על בעל כלי טיס כשנתקיים בכלי הטיס אחד מאלה:

(1) הוא אינו ממונע;

(2) הוא משמש מדינת חוץ, ארגון האומות המאוחדות או סוכנויותיו המיוחדות, ארגון הצלב האדום, הכוח הרב לאומי, או משטרת ישראל למטרה שאינה מסחרית.

(3) הוא משתתף בחיפושי הצלה.

(ב) תקנות 3 ו־4 לא יחולו על בעל כלי טיס הנוחת נחיתת אונס בשדה תעופה שלא היה יעדו הסופי של כלי הטיס.

(ג) (1) הוראות תקנות 3, 10 ו־11 לא יחולו על כלי טיס שמקום נחיתתו הראשון בישראל היה שדה תעופה אילת או שדה תעופה עובדה;

(2) הוראות תקנה 13 לא יחולו על נוסע הממריא משדה תעופה אילת או משדה תעופה עובדה ואשר עבר את ביקורת הדרכונים באותו שדה תעופה;

(3) תקפן של הוראות תקנת משנה זו, כל עוד חוק איזור סחר חופשי באילת (פטורים והנחות ממסים), התשמ"ה–1985[5], מחייב את הפטורים הקבועים בה.

מועד תשלום האגרות

18. (א) את האגרות לפי תקנות 3, 6 ו־8 עד 15 ישלם בעל כלי הטיס לא יאוחר מ־15 ימים מהגשת הדרישה לתשלום.

(ב) את האגרות לפי תקנות 4, 5 ו־7 ישלם בעל כלי הטיס תוך 30 ימים ממועד הגשת הדרישה לתשלום.

(ג) על אף האמור בתקנת משנה (א) בעל כלי טיס בתעופה כללית שאינו רשום בפנקס כלי הטיס בישראל ואינו מופעל על ידי תושב קבוע, כמשמעותו בתקנות הטיס (רישום כלי טיס וסימונם), התשל"ד–1973[6], ישלם את האגרות החלות עליו על פי תקנות אלה לפני המראת כלי הטיס.

(ד) לא פעל בעל כלי טיס על פי דרישת הרשות כאמור בתקנות משנה (א) עד (ג) ולא שילם את האגרות המגיעות בשל כלי הטיס שהוא בעלו תוך המועד הנקוב בתקנות משנה (א) עד (ג), לפי הענין, תהא הרשות רשאית שלא לאפשר המראת כלי טיס שהוא בעלו עד לקבלת מלוא התשלום בפועל.

ריבית

19. (א) בעל כלי טיס אשר לא שילם את האגרות בסכומים שנתבעו לפי תקנה 13 במועד שנקבע בתקנות, ישלם בנוסף לאגרות, ריבית בשיעור של 18% לשנה, מהמועד שנקבע בתקנות לתשלומן עד יום קבלת מלוא התשלום בפועל על ידי הרשות.

(ב) בעל כלי טיס אשר לא שילם את האגרות לפי תקנות 3 עד 12 במועד שנקבע בתקנות, ישלמן בתוספת ריבית החשב הכללי ועוד 3% לחודש מהמועד שנקבע בתקנות לתשלומן עד יום קבלת מלוא התשלום בפועל על ידי הרשות.

הודעה בדבר טיסה פנים־ארצית

20. שר התחבורה רשאי להורות שטיסה משדה תעופה לשדה תעופה, שקבע בהודעה, או טיסה לשדה תעופה משדה תעופה כאמור, יראוה כטיסה פנים ארצית לענין תקנות אלה.

ביטול

21. תקנות רשות שדות תעופה (אגרות), התשמ"ז–1987[7] – בטלות.

הוראות כלליות

22. האגרות המפורטות בתקנות אלה ישולמו במלואן גם אם מסיבות כלשהן יופנה כלי הטיס לשדה תעופה אחר, הכל לפי היעד המקורי של הטיסה.

תחילה

23. תחילתן של תקנות אלה ביום ח' בחשון התשמ"ט (19 באוקטובר 1988).

כ"ג בכסלו התשמ"ח (2 בדצמבר 1988)

חיים קורפו
שר התחבורה

(חמ 128–3)

[5] ס"ח התשמ"ה, עמ' 204.
[6] ק"ת התשל"ד, עמ' 312.
[7] ק"ת התשמ"ז, עמ' 724.

הודעת מס רכוש (חפצים ביתיים), התשמ"ט–1988

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7(ד) לתקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (חפצים ביתיים), התשל"ג–1973[1] (להלן – התקנות), אני מודיע לאמור:

[1] ק"ת התשל"ג, עמ' 1757; התשמ"ח, עמ' 694.

עדכון סכום פריטי חפצים ביתיים

1. עקב עליית המדד, סכום הפיצויים בשל נזק לחפצים ביתיים הוא החל ביום כ"ט בניסן התשמ"ח (16 באפריל 1988) כך:

(1) בתקנה 3(א) לתקנות, במקום "159,960 שקלים חדשים" בא "168,371 שקלים חדשים".

(2) במקום התוספת הראשונה לתקנות בא:

"תוספת ראשונה

(תקנות 2 ו־3)

חפצים ביתיים

(הערך בשקלים חדשים)

הפריט	ליחיד	לזוג נשוי	לכל ילד	למבוגר הגר עם זוג נשוי או עם יחיד
חדר שינה				
מיטה ומזרון	504	927	504	504
אבזרי מיטה	165	397	165	165
ארון בגדים	366	893	153	366
ביגוד לגבר	1721	1428	517	1428
ביגוד לאשה	2683	2683	—	2683
חדר סלון				
ספה כפולה	504	504	—	—
שתי כורסאות	734	734	—	—
כסאות	188	188	29	57
שולחן	321	320	188	320
מזנון	238	1304	—	—
רדיו	84	84	—	36
כלי נגינה או מערכת סטראופונית	561	732	—	—
נברשת	136	274	40	136
וילונות	412	677	136	267
טלוויזיה	2731	2730	—	—
תנור חימום	252	252	63	96
מטבח				
מקרר	1494	1495	60	—
תנור בישול/אפיה	728	830	—	—
שולחנות וכסאות	656	808	30	30
כלי אוכל	148	349	18	118
מיקסר	907	907	—	—
מכונת כביסה	1122	1684	—	—
שונות	1935	5234	234	234"

כ"ו בתמוז התשמ"ח (11 ביולי 1988)

(חמ 206–3)

יאיר רבינוביץ
נציב מס הכנסה

קובץ התקנות 5153, ד' בטבת התשמ"ט, 12.12.1988

המחיר 2.64 שקלים חדשים ISSN 0334–2882 סודר בסדר־צילום, דפוס הממשלה, ירושלים

משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

Geoda User
21 May 2014 06:13:36 +03:00

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

נאחלי בלייס
משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום
משרד המשפטים (חתימה מוסדית).